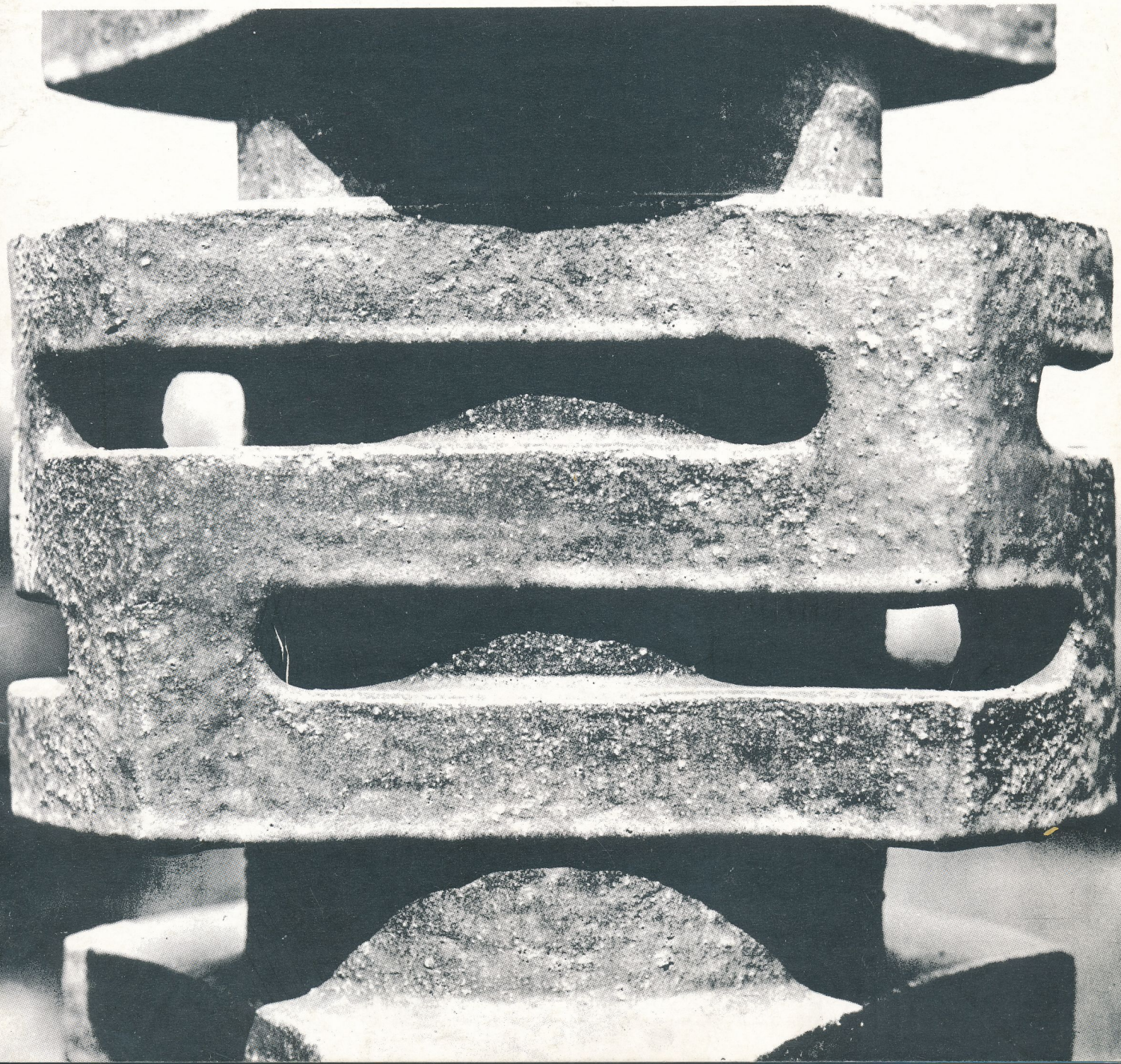

VÁRDEÁK ILDIKÓ

Várdeák Ildikó negyedszázada, 1953-ban végezte el az Iparművészeti Főiskolát, s csaknem egy évtizedes erőpróbák után, 1962-ben érkezett el az emberiség legrégebb, ősi múltját idéző művészetéhez, a kerámiához. Nem tűzött maga elé világmegváltó célokat. Szerényen, csupán arra vállalkozott, hogy szébbé, otthonosabbá tegye a modern ember környezetét, olyan használati tárgyakat teremtsen, amelyek jelen vannak mindennapi életünkben néha szinte észrevétlenül, ám éppen nem hivalkodó jelenlétükkel mélyen emberi tartalmat fejeznek ki: az ember benső vonzódását a széphez, a szépséghez. Várdeák Ildikó látja ezt az igényt, és miközben lankadatlan szorgalommal, figyelemmel kíséri a legmodernebb stílusirányzatokat, finom érzéssel kiegyensúlyozottan korszerű tárgyakat alkot, amelyekkel mind újabb igényeket is tud ébreszteni. Környezetünk kultúrájának szolgálata – ez Várdeák Ildikó élethivatása. Ezért fogadta szeretettel tárgyait – feketés, boros, teás, kompótos készleteit, vázáit, kaspóit stb. – mind a hazai, mind a külföldi közönség, ezért mondhatjuk el ma már, hogy a kemencéjéből kikerült darabokkal minden kontinensen találkozhatunk. Az ő tárgyai is a magyar kerámiaművesség hírnökei a nagyvilágban.

S. Nyirő József

„Bár áradna szét korunk teremtő művészete a tömegek között, hogy a szüntelen jelenlét erejével hasson, nevelje a szemet és az érzékenységet. . . A műalkotás akkor válik teljesé, ha behatol a társadalmi rétegekbe, és közkinccsé lesz.”

Vasarely

Nagyon hómórom őrves erővelésével

B. Vasarely Képző

